ਸ਼ਿਵਸ਼ੰਕਰਾ & ਅਨੁ.
ਬਨਾਮ
ਐਚ.ਪੀ. ਵੇਦਵਿਆਸ ਚਾਰ
(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 10215 ਦਾ 2011)
ਮਾਰਚ 29, 2023
[ਬੀ. ਆਰ. ਗਵਾਈ ਅਤੇ ਸੀ. ਟੀ. ਰਵੀਕੁਮਾਰ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਮੁਕਾਉਣਾ: ਮੁਕਦਮੇ ਦਾ ਮੁਕਾਉਣਾ – ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਨਾ-ਜੋੜਨਾ – ਮਰਹੂਮ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਦਾ ਨਾ-ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ – ਅਸਰ – ਫੈਸਲਾ: ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਜਦੋਂ ਜਾਇਦਾਦ/ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਕਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮਰਹੂਮ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਦੇ ਨਾ-ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮੁਕਦਮਾ ਮੁਕਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ – ਅਜਿਹਾ ਮੁਕਦਮਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਨਾ-ਜੋੜਨ ਲਈ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸੋਧ: ਅਪੀਲੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ – ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ – ਫੈਸਲਾ: ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਰਦਾਸਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤਕਨੀਕੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ – ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਅਰਦਾਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਜਾਂ ਨਾ-ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ – ਇਹ ਕੇਵਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ – ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਅਪੀਲੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਕੇਵਲ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ – ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਕਈ ਮੌਕੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੁਕਦਮਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋ ਗਿਆ – ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਸ ਨੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪਰਿਣਤੀ ਕੀਤੀ ਜਿੱਥੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ – ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਨਾਲ ਨਵੇਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਟ੍ਰਾਇਲ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈ ਜਾਣੀ ਸੀ – ਇਸ ਲਈ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਕ□ਤੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਅਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਮੁਕਦਮਾ: ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਮੁਕਦਮਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਸੀ – ਪਿਛਲਾ ਕਬਜ਼ਾ – ਮਹੱਤਵ – ਫੈਸਲਾ: ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਥ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦੇ, ਉਸ ਸਮੇਂ, ਪਿਛਲਾ ਕਬਜ਼ਾ।

ਕਬਜ਼ਾ ਹੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਖਿਲਾਫ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਕਿਰਦਾਰ ਵਿੱਚ ਜਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਦੇ।

ਮੁਕੱਦਮਾ: ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਖਿਲਾਫ ਇਜਾਜ਼ਤ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਲਈ ਜਵਾਬੀ ਪਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ - ਇਸ ਦੀ ਬਰਕਰਾਰੀ - ਫੈਸਲਾ: ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਉਪਲਬਧ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਾਵਧਾਨੀਪੂਰਵਕ ਵਿਚਾਰ ਉਪਰੰਤ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਬਰਕਰਾਰੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ - ਟਰਾਇਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨੀਪੂਰਵਕ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਮਿਲਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਟਰਾਇਲ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਅਤਿਰਿਕਤ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨੀਪੂਰਵਕ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਅਤੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦਿਆਂ ਸਿਰਫ ਟਰਾਇਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਫੈਸਲੇ ਸਹੀ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਸਰਾਹਨਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ।

ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਤਬਾਦਲਾ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1882: ਧਾਰਾ 52 - ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ - ਲਿਸ ਪੈਂਡੈਂਸ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ - ਫੈਸਲਾ: ਧਾਰਾ 52 ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਅਚਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੱਕ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਵਿਪਰੀਤ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਬਾਦਲਾ ਨਾਮੰਜ਼ੂਰ ਹੋਵੇਗਾ - ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਐਕਟ ਦੇ ਕਹੇ ਗਏ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਆਧਾਰਿਤ ਸਿਧਾਂਤ, ਨਿਆਂ, ਇਕਤਾ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਦਿੱਤੀ ਸਮਾਨ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਆਦਿ - ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ, ਜਿਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਉੱਠੀ ਹੈ ਉਹ ਕਬਜ਼ਾਈ ਸਿਰਲੇਖ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ, ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਣ ਦੀ ਜਾਂਚ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਸਹੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਇਸ ਉੱਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਲਿਸ ਪੈਂਡੈਂਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਚਲਦੇ।

ਦਲੀਲਾਂ: ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਬਗੈਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ - ਮਹੱਤਵ - ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ੇ/ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ - ਅਸਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪਰਯਾਪਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਹੱਕ ਹੈ - ਉਚਿਤ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਬਗੈਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੋਈ ਵੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ - ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਿ ਉਚਿਤ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਬਗੈਰ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਹੀ ਹੈ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ

ਫੈਸਲਾ: 1.1 ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਿਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਅਸਲ ਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 7]

1.2. ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਲਈ ਅਰਦਾਸਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈਪਰ ਟੈਕਨੀਕਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸੇ ਸਮੇਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਰਾਹੀਂ ਸਿਰਫ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਅਪੀਲੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਰੋਧੀ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਸਲ, ਟਿਕਾਊ ਕਾਰਨ ਦੇ। ਖਾਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਰਦਾਸ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਦੁਰਲੱਭ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਲੇਂਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਦਨੁਸਾਰ, ਪਲੇਂਟਿਫ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਸਾਲ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਆਸਪਾਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਉਥੇ ਦੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਠ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੌਕੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਇਹ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਕੱਦਮਾ ਤਹਿ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਾਰੇ ਅਗਲੇ ਵਿਕਾਸ ਜੋ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਚੁਕੌਤੀ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਨਵੇਂ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਕਾਂ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਲੜਨਾ ਪੈਂਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨਾਲ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਔਚਿਤਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 14 & 15]

DW-1 ਦੁਆਰਾ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸੋਧ ਕੇ ਨਵੀਂ ਦਲੀਲ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ

ਵੇਖਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ (ਮਰਹੂਮ ਦੂਜਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 05.10.2000 ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ ਸੀ। ਚੂੰਕਿ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਉੱਠੀ ਹੈ ਕਬਜ਼ਾਈ ਸਿਰਲੇਖ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਅਤਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਲਿਸ ਪੈਂਡੈਂਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਚਲਦਿਆਂ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਟਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 52 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਦੇ ਜਿਵੇਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਿਧਾਂਤ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਪੋਜੀਸ਼ਨ ਹੈ ਕਿ ਜਿਥੇ TP ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਆਧਾਰਿਤ ਸਿਧਾਂਤ, ਜੋ ਨਿਆਂ, ਇਕਵਿਟੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਰਟ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਆਦਿ। ਲਿਟੇ ਦੌਰਾਨ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਟਰਾਂਸਫਰ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਟਰਾਂਸਫਰ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 52 ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਚੱਲਦਿਆਂ ਕਿਸੇ ਅਚਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਹੱਕ ਦੀ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਨਾਮੰਜ਼ੂਰ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 52 ਦਾ ਅਸਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੱਕ ਵਿਲੇਨਾਮੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਟਰਾਂਸਫਰਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਅਵੈਧ ਹੈ".

[ਪੈਰਾ 16]

ਲਿਸ ਪੈਂਡੈਂਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਨ ਨਾਲ ਹੀ ਆਪਣਾ ਅਸਰ ਲੈਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਸੋਧ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਨਵੇਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਫਰੇਮਿੰਗ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਹ ਪਹਿਲੂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਘਰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਵਿਸ਼ਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਫ ਕਬਜ਼ਾਈ ਸਿਰਲੇਖ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਭਾਵ, ਪਿਛਲੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਖਾਰਜੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜਤਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਚੱਲਦਿਆਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਮਰਹੂਮ ਦੂਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਗੰਭੀਰ ਅਨਿਆਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। [ਪੈਰਾ 16]

1.5. ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵਾਧੂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਕੋਈ ਟਿਕਾਊ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਰਦਾਸਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਦੋਂ ਮੂਲ ਕਾਰਵਾਈ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਰਦਾਸਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਰ.ਐਫ.ਏ. ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਖਿਲਾਫ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਰੀਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਅਸਰ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧਿਆ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਅਸਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁੜ ਜਿਊਂਦਾ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਲੰਬਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 20, 21]

1.6. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਆਰ.ਐਫ.ਏ. ਵਿੱਚ ਰੀਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਖਿਲਾਫ ਸੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਲੀਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਸੀਮਿਤ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਰ.ਐਫ.ਏ. ਨੂੰ ਮੁੜ ਤੋਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰੀਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾ ਕੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸੀ [ਪੈਰਾ 22]

1.7. ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲਤਾ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਨੂੰ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ

ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਅਤੇ ਉਲਲੇਖਿਤ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਕ□ਤੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਅਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਬਣਤਰ ਦੇ ਰੱਖ-ਰੱਖਾਵ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਨਾ-ਜੋੜਨ ਕਾਰਨ ਖਰਾਬ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਮੂਲ ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਮੌਤ ਉੱਤੇ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਦੀ ਨਾ-ਬਦਲੀ ਕਾਰਨ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਖਿਲਾਫ ਸਮਾਨ ਨਤੀਜੇ ਦਿੱਤੇ। [ਪੈਰਾ 23, 24]

ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਬਰਕਰਾਰੀ ਸੰਬੰਧੀ ਦਲੀਲ ਕਿਵੇਂ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਉੱਠ ਪਈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਸਮੇਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਵਾਬੀ/ਮੁਦਾਈ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਦਾਈ/ਜਵਾਬੀ ਵੱਲੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਮਨੋਰੰਜਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੇਵਲ ਕਬਜ਼ਾਈ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੂਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2/ ਮਰਹੂਮ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸ਼ੈਡਿਊਲ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਤਰਕ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਆਕਰਸ਼ਕ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਅਸਹਿਣਯੋਗ ਹਨ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬੀ/ਮੁਦਾਈ ਦਾ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 6456 ਦਾ 1993 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਉਸ ਨੇ ਉਕਤ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਮੁੜ ਜਿਉਂਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਅੰਤਿਮਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਉੱਤੇ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਕਿ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 6456 ਦਾ 1993 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਉੱਤੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੇਵਲ ਆਰ.ਐਫ.ਏ. ਦੇ ਤਾਜ਼ਾ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਸਮੇਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। [ਪੈਰਾ 25, 26][384-B-G]
1.9 ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਉਪਲਬਧ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਾਵਧਾਨੀਪੂਰਵਕ ਵਿਚਾਰਣ ਉੱਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਥ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਉਸ ਸਮੇਂ, ਪਿਛਲਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੀ, ਸਹੀ ਮਾਲਕ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਛੱਡ ਕੇ, ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮਾਲਕ ਦੇ ਮਾਨਤਾ ਕਿਰਦਾਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਬਰਕਰਾਰੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਜਵਾਬੀ ਵਿੱਚ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਅਤੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 30 & 31]

1.10 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਕਦਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਬੇਟਮੈਂਟ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਕੀ ਮੁਕਦਮੇ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਅਬੇਟਡ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਗੈਰ-ਸਬਸਟੀਚੂਸ਼ਨ ਅਤੇ ਮੂਲ ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਮੌਤ ਉੱਤੇ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ। ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਨਾ-ਜੋੜਨ ਕਾਰਨ ਮੁਕਦਮਾ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕਠੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਕਹੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਐਸ.ਐਮ.ਐਸ. ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਸ.ਵੀ.ਆਰ. ਨੂੰ ਮੁਕਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾ-ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਮੁਕਦਮਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਨਾ-ਜੋੜਨ ਕਾਰਨ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੁਕਦਮਾ ਪਿਛਲੇ ਕਬਜ਼ੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਕਿ ਮੁਕਦਮਾ ਐਸ.ਐਮ. ਸੰਘ ਅਤੇ ਐਸ.ਵੀ.ਆਰ. ਦੇ ਨਾ-ਜੋੜਨ ਕਾਰਨ ਖਰਾਬ ਹੈ, ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 32]

1.11 ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕਦਮਾ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਅਬੇਟਡ ਵਜੋਂ

ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮਰਹੂਮ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਮੌਤ ਉੱਤੇ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਦਾ ਗੈਰ-ਸਬਸਟੀਚੂਸ਼ਨ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮਰਹੂਮ ਦੂਜਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਵੀ ਮੁਕਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਮਿਲ ਕੇ ਮੁਕਦਮੇ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੂਲ ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਮੌਤ ਉੱਤੇ, ਮੂਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2, ਜੋ ਕਿ ਮੂਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹਨ, ਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੁਚੱਜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੁਕਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਕਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਜੋ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਚੁਕੌਤੀ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਦਾਖਲ ਕਰਕੇ ਲਗਨ ਨਾਲ ਅਗਾਊ ਰਹੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਜੇ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੱਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ। [ਪੈਰਾ 33]

1.12 ਇਹੀ ਸਮਾਨਤਾ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਇਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰੂਪ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਅਤੇ ਸੁਚਾਰੂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ/ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਹੋਣ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਦੀ ਨਾ-ਸ਼ਾਮਲਤਾ ਕਾਰਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉਕਤ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸੂਟ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਦੀ ਨਾ-ਬਦਲੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ 3ਜੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮੂਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਰੂਪ ਨਾਲ ਬਚਾਉਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ ਮੂਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਮੂਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸੂਟ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਅਤੇ ਅਗਾਊ ਕੀਤਾ। ਦੂਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਉੱਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੱਤ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੂਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਅਤੇ ਸੁਚਾਰੂ ਰੂਪ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਅਤੇ ਖੋਜਾਂ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸੂਟ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਦੀ ਨਾ-ਬਦਲੀ ਕਾਰਨ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਕਾਰਨ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਸੂਟ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ/ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੀ ਨਾ-ਸ਼ਾਮਲਤਾ ਲਈ ਖਰਾਬ ਸੀ, ਵੀ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 36][389-A-E] 1.13 ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਸੂਟ ਮ੍ਰਿਤਕ ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਕਾਰਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਨਾ-ਸ਼ਾਮਲਤਾ ਲਈ ਖਰਾਬ ਸੀ, ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਗਜ਼ਿਬਿਟ ਡੀ-1 ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਐਸਐਮਐਸ ਅਤੇ ਐਸਵੀਆਰ ਦੁਆਰਾ ਸੂਟ ਸ਼ੈਡਿਊਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਅਸਵੀਕ□ਤੀ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਕਤ ਦਾਅਵੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਨਾ-ਸ਼ਾਮਲਤਾ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕ ਸਕਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਖੁਦ ਉਸ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਥਿਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਨਿਰਵਾਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਗਜ਼ਿਬਿਟ ਡੀ-2 ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਇਸੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਿਰਫ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕੇਸ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਉੱਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਨਾ-ਸ਼ਾਮਲਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਨਾ-ਸ਼ਾਮਲਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 37]

1.14 ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣਾ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਜੋ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਡੀ-2 ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹੀ ਫੈਸਲਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵਧੀਆ ਦਾਅਵਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਿ ਉਚਿਤ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਸਬੂਤ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 38]

1.15 ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪਰਯਾਪਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਉਚਿਤ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਸਬੂਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀਡਬਲਿਊ-5 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ 'ਬੀ' ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਬਜ਼ਾ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਬਾਰੇ ਕਿ ਕੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਕ□ਤੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਹੈ ਜੋ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 136 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਇਸਤੇਮਾਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੁਚੱਜੇ ਕਾਰਣਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨਪੂਰਵਕ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਜਵਾਬੀ/ਮੁਦਾਈ ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਮਿਲਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨਪੂਰਵਕ ਵਿਚਾਰਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਅਤੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੇਵਲ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮਾਨ ਫੈਸਲੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਚਾਰਣਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮਰਹੂਮ ਦੂਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮਾਨ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਜਵਾਬੀ/ਮੁਦਾਈ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਥੌਮਸਨ ਪ੍ਰੈਸ (ਭਾਰਤ) ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਨਾਨਕ ਬਿਲਡਰਜ਼ ਅਤੇ ਇਨਵੈਸਟਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ (2013) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 397 : [2013] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 74; ਗਾਯਤ੍ਰੀ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਗੌਰੰਮਾ ਅਤੇ ਅਨ੍ਹ (2011) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 330 : [2011] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 47; ਪੰਡਿਤ ਈਸ਼ਵਰਦਾਸ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਓਰਸ (1979) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 163 : [1979] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 424; ਯੂਨਾਈਟੇਡ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਕੋਲਕਾਤਾ ਬਨਾਮ ਅਭਿਜੀਤ ਟੀ ਕੋ. (ਪੀ) ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਓਰਸ (2000) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 357 : [2000] 3 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 153; ਰੁਖਮਾਨੰਦ ਬਨਾਮ ਦੀਨਬੰਧ 1971 ਜੇ.ਐਲ.ਜੇ. ਐਸ.ਐਨ. 159; ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਰਾਮ ਮਹਾਲੇ (ਮ੍ਰਿਤਕ), ਐਲ.ਆਰ.ਐਸ. ਦੁਆਰਾ ਬਨਾਮ ਮਿਸਿਜ਼ ਸ਼ੋਭਾ ਵੇਂਕਟ ਰਾਓ (1989) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 131; ਨਾਇਰ ਸਰਵਿਸ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਰੈਵ. ਫਾਦਰ ਕੇ. ਸੀ. ਅਲੈਕਜੈਂਡਰ ਅਤੇ ਓਰਸ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1968 ਐਸ.ਸੀ. 1165 : [1968] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 163; ਮੁਸਤਫਾ ਸਾਹਿਬ ਬਨਾਮ ਸੰਥਾ ਪਿੱਲੈ (1900) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 23 ਮੈਡ 179; ਭੁਰੇ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਯਾਸੀਨ ਖਾਨ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐਲ.ਆਰ.ਐਸ. ਅਤੇ ਓਰਸ (1995) 3 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 331; ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਟੇਟ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਸੈਕਰੇਟਰੀ ਅਤੇ ਓਰਸ ਦੁਆਰਾ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਰਨ ਅਤੇ ਓਰਸ (2016) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 82 : [2015] 12 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 702; ਦੁੱਗੀ ਵੀਰਾ ਵੇਂਕਟ ਗੋਪਾਲ ਸਤਿਆਨਾਰਾਇਣਾ ਬਨਾਮ ਸਕਾਲਾ ਵੀਰਾ ਰਾਘਵਾਇਆ ਅਤੇ ਅਨ੍ਹ (1987) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 254 : [1987] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 674; ਹਸਮਤ ਰਾਇ ਅਤੇ ਅਨ੍ਹ ਬਨਾਮ ਰਘੁਨਾਥ ਪ੍ਰਸਾਦ (1981) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 103 : [1981] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 605; ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਬਨਾਮ ਇਬਰਾਹਿਮ ਉੱਦੀਨ ਅਤੇ ਅਨ੍ਹ (2012) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 148 : [2012] 8 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 35 – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਆਰ.ਐਫ.ਵੀ. ਹਿਊਸਟਨ, ਸੈਲਮੰਡ ਆਨ ਦ ਲਾ ਆਫ ਟੋਰਟਸ 4 (17ਵੀਂ ਐਡਨ., 1977) – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਲਾ ਰੈਫਰੈਂਸ

[2013] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 74 ਪੈਰਾ 16 ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[2011] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 47 ਪੈਰਾ 18, 19 ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1979] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 424 ਪੈਰਾ 18 ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[2000] 3 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 153 ਪੈਰਾ 21 ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

(1989) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 131 ਪੈਰਾ 27 ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1968] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 163 ਪੈਰਾ 27, 28 ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

(1900) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 23 ਮੈਡ 179 ਪੈਰਾ 28 ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

(1995) 3 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 331 ਪੈਰਾ 34 ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[2015] 12 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 702 ਪੈਰਾ 35 ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1987] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 674 ਪੈਰਾ 38 ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1981] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 605 ਪੈਰਾ 38 ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[2012] 8 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 35 ਪੈਰਾ 38 ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ: ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 10215 ਆਫ 2011।

ਕਰਨਾਟਕ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬੈਂਗਲੋਰ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 09.09.2010 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਆਰ.ਐਫ.ਏ. ਨੰਬਰ 1966 ਆਫ 2007।

ਮਿਸ ਕਿਰਨ ਸੂਰੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਟੀ. ਐਸ. ਸ਼ਾਂਤੀ, ਨਰੇਂਦਰ ਕੁਮਾਰ, ਸੰਜੀਵ ਕੁਮਾਰ, ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਰੇਂਦਰ ਹੂਡਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਲਜੋ ਕੇ. ਜੋਸਫ, ਸ਼ੋਰਿਆ ਲੰਬਾ, ਮਿਸ ਸ਼ੇਲਨਾ ਕੇ., ਰਿਤੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਚੌਧਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਜਵਾਬੀ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੀ. ਟੀ. ਰਵੀਕੁਮਾਰ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਵੱਲੋਂ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ।

ਸੀ. ਟੀ. ਰਵੀਕੁਮਾਰ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ।

1. ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 6456 ਦੇ 1993 ਵਿੱਚ ਬੈਂਗਲੋਰ ਦੇ ਚੌਦਵੇਂ ਅਤਿਰਿਕਤ ਸਿਟੀ ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲੇਖ 136 ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾਟਕ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਵਿੱਚ ਆਰ.ਐਫ.ਏ. ਨੰਬਰ 1966 ਦੇ 2007 ਵਿੱਚ 09.09.2010 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹਨ, ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਚੱਲਦਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 6456 ਦੇ 1993 ਵਿੱਚ 04.07.2007 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸਨ। ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਦੇ ਚੱਲਦਿਆਂ, ਦੂਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਨਤੀਜਤਨ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 2.1 ਤੋਂ 2.4 ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਹੁਣ ਮੂਲ ਪਹਿਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮਰਹੂਮ ਦੂਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਅਪੀਲਕਰਤਾ' ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲਲੇਖਿਤ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇੱਥੇ ਜਵਾਬੀ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ

ਵਿੱਚ ਮੁਦਾਇ ਸੀ ਜੋ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

"ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਾਇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸ਼ਡਿਊਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਥਾਈ ਰੋਕ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਨੂੰ ਵਿਲੇਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਅਤੇ ਖਰਚਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਇਨਸਾਫ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਅਧੀਨ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਉਪਯੁਕਤ ਸਮਝੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਰਾਹਤ (ਆਂ) ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ।"

2. ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਿਸ਼ਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਣਾਉਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੇ ਅਸਲ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਾਇ/ਜਵਾਬੀ ਨੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 9 (ਏ), ਸ਼ਡਿਊਲ ਏ, ਬੀ ਅਤੇ 'ਸੀ' ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿਜ਼ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ 'ਬੀ' ਨੂੰ ਸੋਧ ਕੇ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ। ਸੰਯੁਕਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਘਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਨੰਬਰ ਬੀ-91 ਹੈ, ਨੂੰ 'ਏ ਸ਼ਡਿਊਲ' ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ 35' x 40' ਦਾ ਹਿੱਸਾ, ਉਲਲੇਖਿਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਨੂੰ 'ਬੀ ਸ਼ਡਿਊਲ' ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 'ਸੀ ਸ਼ਡਿਊਲ' ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜੋ ਨੰਬਰ ਬੀ-91 ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੈਮਿਸਿਜ਼ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸੋਧੇ ਗਏ ਦਾਵੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:- "(ਏ) ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ 1 ਤੋਂ 3 ਖਿਲਾਫ ਸਥਾਈ ਰੋਕ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਡਿਊਲ ਪ੍ਰੈਮਿਸਿਜ਼ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੁਦਾਇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਦਾਇ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਾ ਦੇਣ।

(b) ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਲਈ ਮੰਨਤੀ ਇੰਜੰਕਸ਼ਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ 'ਬੀ' ਸ਼ਡਿਊਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕਬਜ਼ਾ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜੋ ਨਾਲ ਲਗਾਏ ਸਕੈਚ ਵਿੱਚ 'ਏਬੀਸੀਡੀ' ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ 'ਸੀ' ਸ਼ਡਿਊਲ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਸਥਾਈ ਇੰਜੰਕਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ 'ਸੀਡੀਈਐਫ' ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਸਨ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ ਅਠਾਰਵੀਂ ਨਿਯਮ 12 ਨਾਲ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲਾਗਤ ਲਈ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਜਾਂ ਰਾਹਤਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ।

3. ਜਾਹਿਰ ਹੈ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਧੂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ।

4. ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਓਂ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ:

1) ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਗਲਤ ਜੋੜ ਜਾਂ ਨਾ-ਜੋੜ ਕਾਰਨ ਖਰਾਬ ਹੈ?

2) ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਹੈ?

3) ਕੀ ਮੁਦਾਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸ਼ਡਿਊਲ ਪ੍ਰਿਮਾਈਸਿਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ?

5. ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਦਾਈ/ਜਵਾਬੀ ਇੱਥੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਮੌਖਿਕ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 04.07.2007 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ, ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਦਾਈ/ਜਵਾਬੀ ਇੱਥੇ, 'ਬੀ' ਸ਼ਡਿਊਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਤੋਂ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜਤਨ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ 'ਬੀ' ਸ਼ਡਿਊਲ ਜਾਇਦਾਦ ਮੁਦਾਈ (ਜਵਾਬੀ ਇੱਥੇ) ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਕੇ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ

ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ 'ਬੀ' ਸ਼ਡਿਊਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਕੇ ਨਾ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਮੁਦਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ 'ਬੀ' ਸ਼ਡਿਊਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਤੋਂ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ 'ਸੀ' ਸ਼ਡਿਊਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਵਕ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਨਾਲ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਸਥਾਈ ਇੰਜੰਕਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

6. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁਦਾਈ ਨੰਬਰ 3 ਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਚੱਲਦਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਦੇਹਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਬਚੇ ਹੋਏ ਮੁਦਾਈਆਂ ਵਿਜ਼., ਅਸਲ ਮੁਦਾਈ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 04.07.2007 ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਆਰ.ਐਫ.ਏ. ਨੰਬਰ 1966 ਦੇ 2007 ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ, 1908 (ਛੋਟੇ ਵਿੱਚ, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ.') ਦੇ ਆਰਡਰ ਐਕਸ.ਐਲ.ਆਈ ਨਿਯਮ 27 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਬਿਨਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਗਣ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਇੱਥੇ ਜਵਾਬੀ (ਪਲੇਂਟੀਫ਼) ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਬਰਕਰਾਰੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਐਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਜ਼., ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 6456 ਦੇ 1993 ਨੂੰ ਖਾਸ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਹੇ ਗਏ ਐਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 29.10.2007 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਧੂ ਗਵਾਹੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਾਜ਼ਾ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਮੁਦਾਈਆਂ ਵਿਜ਼., ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਮਰਹੂਮ ਦੂਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 29.10.2007 ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਪਲੇਂਟੀਫ਼/ਜਵਾਬੀ ਨੇ ਇਸ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 1279 ਦੇ 2008 ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਿ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਸ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਆਰ.ਐਫ.ਏ. ਨੰਬਰ 1966 ਦੇ 2007 ਨਾਲਾਇਕ ਸੀ। ਇਸ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. ਤੋਂ ਉੱਠਣ ਵਾਲੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਵਿਜ਼., ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 5201 ਦੇ 2009 ਨੂੰ ਮਿਤੀ 03.09.2009 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 6456 ਦੇ 1993 ਖਾਸ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਇਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਸੀ। ਜਦਕਿ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਾਜ਼ਾ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਸਮੇਤ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਅਪੀਲ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਈ ਜਾ ਸਕੇ।

7. ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੀਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਸਰ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਵਿਚਾਰਣ ਨੂੰ ਸਾਫ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਮਾਮਲਾ ਰੀਮਾਂਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਰੀਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰੀਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਰੀਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੱਚੀ ਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਮਿਤੀ 29.10.2005 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਾਜ਼ਾ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਇਸ ਨੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਮੁਦਾਈ ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵੀ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਫਿਰ, ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 5201 ਦੇ 2009 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਮਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਆਰ.ਐਫ.ਏ. ਨੰਬਰ 1996 ਦੇ 2007 ਦੇ ਤਾਜ਼ਾ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਸਮੇਤ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣ ਦਾ ਹੀ ਹੁਕਮ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਹਾਈ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਜਾਂ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ 2007 ਦੇ ਆਰਐਫਏ ਨੰਬਰ 1996 ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ ਓ.ਐਸ. ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨੰ.6456 ਦਾ 1993, ਨਾ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਦੇ ਵਾਧੂ ਦਰਜ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਇਸ ਦੇ 29.10.2007 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ।

8. ਹੁਣ, ਅਸੀਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਗੇ। ਅਸਲ ਵਿਗ਼, ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੀਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਚਾਵਪੱਖੀਆਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਮੂਲ ਬਚਾਵਪੱਖੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 (ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮਰਹੂਮ ਦੂਜਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, (1) ਵਾਧੂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਗਣਾ; (2) ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਗਣਾ; ਅਤੇ (3) ਪੀਡਬਲਿਊ-1 ਨੂੰ ਮੁੜ ਬੁਲਾਉਣਾ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਿਰਫ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਿਊ-1 ਨੂੰ ਮੁੜ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ 13.11.2007 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ। ਪਰਿਵਾਦੀ/ਜਵਾਬੀ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਡਬਲਿਊ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 18328 ਦੇ 2007 ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜਤਨ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਤਾਰੀਖ 13.11.2007 ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 5201 ਦੇ 2009 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 03.08.2009 ਅਨੁਸਾਰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਚਾਵਪੱਖੀਆਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਈ.ਏ. ਨੰਬਰ 8 ਦੇ 2009 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਲਈ ਆਗਿਆ ਮੰਗੀ ਗਈ ਜੋ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੂਜੇ ਬਚਾਵਪੱਖੀ ਨੇ ਮੁੱਖ ਜਾਂਚ ਦੇ ਬਦਲੇ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਐਕਸਿਬਿਟਸ ਡੀ-1 ਤੋਂ ਡੀ-9 ਤੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਕ੍ਰਾਸ-ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸਮੇਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ।

8.1 ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਦਰਜ ਸਬੂਤ ਮਿਲਣ ਉਪਰੰਤ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਰ.ਐਫ.ਏ. ਨੰਬਰ 1966 ਦੇ 2007 ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਜੋ ਕਿ ਉੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਨ, ਨੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਤਿੰਨ ਅੰਤਰਿਮ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ:-

ਮਿਸਲ. ਸਿਵਿਲ ਅਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 10400/2010 ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਨਾਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 151 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਅਧਾਰ 16A ਅਤੇ 16B ਉਠਾਉਣ ਲਈ।NONE

ਮਿਸਲ. ਸਿਵਿਲ ਅਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 11451/2010 ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਨਾਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 151 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਅਧਾਰ 16C ਅਤੇ 16D ਉਠਾਉਣ ਲਈ।NONE

ਮਿਸਲ. ਸਿਵਿਲ ਅਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 11452/2010 ਆਰਡਰ 6 ਨਿਯਮ 17 ਦੇ ਨਾਲ 151 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਲਈ।NONE

8.2 ਮਿਸਲ. ਸਿਵਿਲ ਅਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 10400/2010 ਵਾਧੂ ਅਧਾਰ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਾਕੀ ਦੋ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਸਖਤ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੁੱਖ ਅਪੀਲ ਉੱਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਉਪਰੰਤ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦਸੇ ਗਏ ਦੋ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਉੱਤੇ ਵੀ, ਮਾਣਯੋਗ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਬਿੰਦੂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ:- [ਸੀ. ਟੀ. ਰਵੀਕੁਮਾਰ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

(v) ਕੀ ਚੌਦਵੀਂ ਅਤਿਰਿਕਤ ਸ਼ਹਿਰੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 6456/1993 ਮਿਤੀ 4-7-2007 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਿਆ, ਪੁਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਸੋਧਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ?

(vi) ਕੀ ਹੁਕਮ?

9. ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਓਂ ਪੇਸ਼ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਜਵਾਬੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅੰਕਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਮਿਸਲੇਨੀਅਸ ਅਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 11451 ਅਤੇ 11452 ਦੇ 2010, ਜੋ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ

ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਅਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਲਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਬਰਕਰਾਰੀ ਸੰਬੰਧੀ ਅੰਕ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਨਾ-ਜੋੜਨ ਕਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਰਾਬ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ, ਅੰਕ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਬਣਾਏ ਗਏ ਅੰਕਾਂ ਉੱਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਅਤੇ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇੱਥੇ ਜਵਾਬੀ ਪਾਰਟੀ/ਮੁਦਾਈ ਨੂੰ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਤੀਜਤਨ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਰਚੇ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਪੀਲ।

10. ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ, ਮਿਸ ਕਿਰਨ ਸੂਰੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਨਰੇਂਦਰ ਹੂਡਾ, ਜਵਾਬੀ ਪਾਰਟੀ ਲਈ ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ।

11. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਈ ਅਧਾਰ ਉਠਾਏ ਹਨ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਪਾਰਟੀ ਇੱਥੇ ਮੁਦਾਈ ਨੇ 'ਬੀ' ਸ਼ੈਡਿਊਲ ਸੰਪਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਪਾਰਟੀ ਇੱਥੇ ਮੁਦਾਈ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਦਮ ਤੋੜਨ ਵਾਲੇ ਤੀਜੇ ਜਵਾਬੀ ਸ੍ਰੀ ਹਨੁਮਾਇਆਹ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋਰ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਾ @ ਰਾਮਮੂਰਤੀ, ਮਰਹੂਮ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਮਧਵ ਸੰਘ ਤੋਂ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਵਿੱਟਲ ਰਾਓ ਤੋਂ ਮਿਤੀ 05.10.2000 ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਯੁਕਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੰਪਤੀ ਖਰੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ।

12. ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸਲੇਨੀਅਸ ਸਿਵਿਲ ਅਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 26 (ਬੀ) ਤੋਂ 26 (ਈ) ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਅਧਾਰ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਅਰਦਾਸਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਅੰਕ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਰਦਾਸਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕੱਠੇ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਉਲਝਣ ਸੀ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੋਧ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਦੇਸ਼ ਸਾਫ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਲਿਆਉਣਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਮਰਹੂਮ ਦੂਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਮਧਵ ਸੰਘ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਵਿੱਟਲ ਰਾਓ ਤੋਂ ਮਿਤੀ 05.10.2000 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਖਰੀਦੀ ਸੀ।

13. ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ 04.07.2007 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਅਤੇ ਮੂਲ ਬਚਾਅਕਰਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮਰਹੂਮ ਦੂਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਨ, ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਿਆਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਆਰ.ਐਫ.ਏ. ਨੰਬਰ 1966 ਦੇ 2007 ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 27 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਗੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 29.10.2007 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਕੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਅਧੀਨ ਉਕਤ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ/ਮੂਲ ਬਚਾਅਕਰਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਤਰਦਾਤਾ ਇੱਥੇ/ਮੁਦਾਇ ਨੂੰ ਉਕਤ ਬਚਾਅਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰਾਸ-ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਸ ਹੁਕਮ ਅਧੀਨ 'ਬੀ' ਸ਼ੈਡਿਊਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੈਰਿਟਸ 'ਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 29.10.2007 ਨਾਲ ਉਤਰਦਾਤਾ ਇੱਥੇ/ਮੁਦਾਇ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 5201 ਦੇ 2009 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜੋ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. (ਸੀ) ਨੰਬਰ 1279 ਦੇ 2008 ਤੋਂ ਉੱਠੀ ਅਤੇ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਈ ਗਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 29.10.2007 ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ 'ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਅਨੁਸਾਰ' ਸਬੂਤ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਦਾਲਤ ਯਾਨੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਉਸ

ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਖਿਲਾਫ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇੱਥੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਫੈਸਲੇ ਹਨ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਫੈਸਲੇ ਲਗਾਤਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 136 ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਖਾਸ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਗਹਿਰੀ ਵਿਚਾਰਣਾ ਦਾ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਸਾਧਾਰਣ ਹਾਲਾਤ ਨਾ ਹੋਣ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪੀਲ 2011 ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸਥਿਤੀ ਜਿਉਂ ਦੀ ਤਿਉਂ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅੰਤਰਿਮ ਨਿਰਦੇਸ਼ 25.02.2011 ਨੂੰ ਜਿੱਤਣੀ ਜਲਦੀ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਉਚਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਲਈ ਪ੍ਰਵ□ੱਤ ਹਾਂ।

14. ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਥਾਪਿਤ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਬੇਖਬਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਵੇਲੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈਪਰ ਟੈਕਨੀਕਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸੇ ਸਮੇਂ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹੀ ਸੋਧ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਮੰਗ ਕਰਨ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਅਪੀਲੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਜਿੱਥੇ, ਜੋ ਕੁਝ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉਹ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਹਨ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਰੋਧੀ ਹੁਕਮ ਦੇ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਸਲੀ, ਟਿਕਾਊ ਕਾਰਨ ਦੇ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਰਲੱਭ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਖਾਸਤ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ 01.09.1995 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਦਨੁਸਾਰ, ਪਲੇਂਟਿਫ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਸਾਲ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਆਸਪਾਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਦੇ ਬਚਾਅਵਕਰਤਾਓਂ ਨੂੰ ਅੱਠ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੌਕੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਵਾਧੂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਇਹ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਬਚਾਅਵਕਰਤਾਓਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਫੈਸਲਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਵੇਰਵੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਅਗਲੇ ਵਿਕਾਸਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ 09.09.2010 ਨੂੰ RFA ਨੰਬਰ 1966 ਦੇ 2007 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ, ਇਸ ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 29.10.2007 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਮਾਮੂਲੀ ਸੋਧ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 5201 ਦੇ 2009 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ। ਇਸ ਕੋਰਟ ਵਲੋਂ ਉਕਤ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ 09.09.2010 ਨੂੰ ਬਚੇ ਹੋਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ ਵਿਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 5201 ਦੇ 2009 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਗਏ ਸਨ, ਦੂਜੇ ਬਚਾਅਵਕਰਤਾ ਵਿਜ਼., ਇੱਥੇ ਮਰਹੂਮ ਦੂਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਬਿਆਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਆਪਣਾ ਹਲਫਨਾਮਾ 16.09.2009 ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਡੀ-1 ਤੋਂ ਡੀ-9 ਤੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨਜ਼ਦ ਕੀਤੇ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕ੍ਰਾਸ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਬਚਾਅਵਕਰਤਾਓਂ ਵਲੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਏ ਗਏ।

15. ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਇਹ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸਲ ਬਚਾਅਵਕਰਤਾ 1 ਅਤੇ 2, ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਨ, ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਅਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਲਈ ਵੱਖ ਵੱਖ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਦੁਹਰਾਏ ਗਏ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਲਈ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਥੇ ਦੇ ਜਵਾਬੀ/ਉੱਥੇ ਦੇ ਜਵਾਬੀ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਰ

ਇਹ ਕਿ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸੇ ਸਮੇਂ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ।

ਇਹ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ, ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 'ਜਸਟ ਤੇਰਤੀਈ' ਦੇ ਸਿਦਾਂਤ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ

ਲਾਤੀਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ 'ਤੀਜੇ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, ਕਿ ਤੀਜੇ ਪਾਰਟੀਆਂ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਮਧਵ ਸੰਘ ਹਨ, ਜੋ ਇੱਕ ਸੰਗਠਨ ਹੈ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਵਿੱਟਲ ਰਾਓ, ਕਿ ਇਹ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੀਜੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਇੱਥੇ ਦੇ ਜਵਾਬੀ/ਮੁਦਾਈ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਚ.ਆਰ.ਸੀ ਨੰਬਰ 10020 ਦਾ 1991। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕਾਨਾ ਹੱਕ ਉਕਤ ਤੀਜੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਕੋਲ ਸੀ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਦਾ ਦਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਕਤ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ/ਪਹਿਲਾ ਅਪੀਲਕਾਰ ਇੱਥੇ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਵਿਜ਼., ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਡੀ-1 ਮਿਤੀ 01.03.1993 ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ/ਪਹਿਲਾ ਅਪੀਲਕਾਰ ਇੱਥੇ ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮਰਹੂਮ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ/ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਜਦੋਂ ਡੀ.ਡਬਲਿਊ-1 ਵਜੋਂ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੌਰਾਨ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਡੀ-1 ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੇ, ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਮਧਵ ਸੰਘ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਔਚਿਤਿਆ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਈਏ।

16. ਸਾਡੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਚਾਰਾਂਗੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਡਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜੋ ਕਿ ਡੀਡਬਲਿਊ-1 ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸੋਧ ਕੇ ਨਵਾਂ ਦਲੀਲ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਦੂਜਾ ਬਚਾਅਕਰਤਾ (ਮਰਹੂਮ ਦੂਜਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਐਗਜ਼ਿਬਿਟ ਡੀ-2, ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਮਿਤੀ 05.10.2000 ਅਨੁਸਾਰ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ। ਚੂੰਕਿ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਉੱਠੀ ਸੀ ਉਹ ਕਬਜ਼ਾਈ ਸਿਰਲੇਖ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਐਗਜ਼ਿਬਿਟ ਡੀ-2 ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਅਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਲਿਸ ਪੈਂਡੈਂਸ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ, ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਚਲਣੀ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 52 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਦੇ ਤਿਵੇਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਿਦਾਂਤ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਟੀਪੀ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਕਹੇ ਗਏ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦਾ ਉਹ ਸਿਦਾਂਤ, ਜੋ ਨਿਆਂ, ਇਕਵਿਟੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ, ਇੱਕ ਦਿੱਤੀ ਸਮਾਨ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤੀ ਵਿਕਰੀ ਆਦਿ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਚਲਣੀ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਚਲਣੀ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 52 ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪੈਂਡੈਂਸੀ ਦੌਰਾਨ ਅਚਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਚਲਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਚਲਣੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਨਾਨ ਐਸਟ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਵਿਪਰੀਤ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਜੋੜਨਾ ਚਾਹਾਂਗੇ ਕਿ ਧਾਰਾ 52 ਦਾ ਅਸਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਲੀਨੀਕਰਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ... ਚਲਣੀਕਰਤਾ ਖਿਲਾਫ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਅਵੈਧ ਹੈ। ਥਾਮਸਨ ਪ੍ਰੈਸ (ਇੰਡੀਆ) ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਨਾਨਕ ਬਿਲਡਰਜ਼ ਅਤੇ ਇਨਵੈਸਟਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਚਲਣੀ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1882, ਦੀ ਧਾਰਾ 52 ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਚਲਣੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ।

ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨਾਲ ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਦਾ ਅਸਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਨਤੀਜੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਪੜਾਅ ਤੇ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ, ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਨਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਘਰ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਫ

ਕਬਜ਼ਾਈ ਸਿਰਲੇਖ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਪਿਛਲੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਦੂਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਅਨਿਆਇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

17. ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੇਸ਼ੱਕ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਵੀ ਅਨੁਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਇਹ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਈ ਮੌਕੇ ਦਿੱਤੇ ਪਰ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਵਾਧੂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਏ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਲਈ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਦਾਖਲ ਕਰ ਸਕੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੂਲ ਕਾਰਵਾਈ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਲਈ ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 5201 ਦੇ 2009 ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਸਬੂਤ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਤਾਂ ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਰ.ਐਫ.ਏ. ਨੰਬਰ 1966 ਦੇ 2007 ਨੂੰ ਨਿਪਟਾ ਸਕੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਬੇਸ਼ੱਕ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਆਰ.ਐਫ.ਏ. ਨੰਬਰ 1996 ਦੇ 2007 ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਲਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਦੇਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ ਦਾਖਲ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜੋ ਕਾਰਨ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਗਲਤੀ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦੇਣ ਕਾਰਨ ਵਾਧੂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਦਾਖਲ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ।

ਸੰਦਰਭਿਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕ ਹੈ ਗਾਯਤ੍ਰੀ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਗੌਰੰਮਾ ਅਤੇ ਅਨੁ. ਜਿਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਟਿੱਪਣੀ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਉਦ੍ਧ□ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਹੈ:-

“34. ਇਸ਼ਵਰਦਾਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ

(ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ ਪੀ. 166, ਪੈਰਾ 5):

5. ਕਿਸੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਜਾਂ ਬਾਧਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦਲੀਲ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮਿਲ ਸਕੇ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਉਹਨਾਂ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਵਾਭਾਵਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਾਲਾਤ ਜੋ ਸੋਧ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਉਹ ਹੈ ਸੋਧ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਅਪੀਲੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਰਨ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ। ਜੇਕਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸੋਧ ਤੋਂ ਉਪਜੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੋਧ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸੌਖਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ, ਕੋਈ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੋਧ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਹੈ।”

ਇਸੇ ਨੂੰ ਉਦ੍ਧ□ਤ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਵੀਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਗਾਯਤ੍ਰੀ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ (ਉੱਪਰੋਕਤ) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ: -

“ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਹਾਲਾਤ ਜੋ ਸੋਧ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਉਹ ਹੈ ਸੋਧ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਅਪੀਲੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਰਨ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ।” 20. ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਜਾਂ ਵਾਧੂ ਲਿਖਤੀ

ਬਿਆਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਟਿਕਾਊ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਰਦਾਸਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਰਦਾਸਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਆਰ.ਐਫ.ਏ. ਨੰਬਰ 1966 ਦੇ 2007 ਨੂੰ ਮਿਤੀ 29.10.2007 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 5201 ਦੇ 2009 ਵਿੱਚ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

"16. ਪਰ, ਹੁਣ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜਿਸ ਨੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਉਂਦਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਣ, ਜੋ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਉਂਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੰਬਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਬਾਰੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਜੋ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਹਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਵਰਤਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਦਿਨ ਰੀਮਾਂਡ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਗੰਭੀਰ ਸਵਾਲ ਉੱਠਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਬਾਰੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਇਸ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਰੀਮਾਂਡ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੁੜ ਜਿਉਂਦੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਰੀਮਾਂਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਦੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਗਿਆ (ਸਿਵਾਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਜੋ ਅਪੀਲੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ)। ਸਥਿਤੀ ਵੱਖਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜੇ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਲਈ ਨਿਪਟਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਨਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।"

22. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 5201 ਦੇ 2009, ਮਿਤੀ 03.09.2009 ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜੋ ਕਿ ਆਰ.ਐਫ.ਏ. ਨੰਬਰ 1996 ਦੇ 2007 ਦੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਹੁਕਮ ਖਿਲਾਫ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਸੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਲੀਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਸੀਮਿਤ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਰ.ਐਫ.ਏ. ਨੰਬਰ 1996 ਦੇ 2007 ਨੂੰ ਮੁੜ ਤੋਂ ਨਿਪਟਾ ਸਕੇ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਸੰਥਾਪਿਤ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਰੁਖਮਾਨੰਦ ਬਨਾਮ ਦੀਨਬੰਧੂ, ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

“ਇਹ ਸੰਥਾਪਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੁਝ ਖਾਸ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਬਾਅਦ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕ□ੇਤਰ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨਾ ਤਾਂ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਪਣੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪਲੀਡਿੰਗਾਂ ਦੇ ਸੋਧ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ।”

23. ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲਤਾ ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕ ਕਾਰਨਾਂ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਉਲਲੇਖਿਤ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਸਾਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਕ□ਤੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ।

24. ਅਸੀਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਬਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਬਰਕਰਾਰੀ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਨਾ-ਜੋੜਨ ਕਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਰਾਬ ਹੋਣ ਅਤੇ ਮੂਲ ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਮੌਤ ਉੱਤੇ

ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਦੀ ਨਾ-ਬਦਲੀ ਕਾਰਨ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੁਰਦਾ ਘੋਸਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸਵਾਲਾਂ ਉੱਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਮਾਨ ਨਿਰਣੇ ਦਿੱਤੇ।

25. ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਬਰਕਰਾਰੀ ਸਬੰਧੀ ਦਲੀਲ ਕਿਵੇਂ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਉੱਠ ਪਈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦਾ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 5201 ਦੇ 2009 ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ/ਮੁਦਾਇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਦਾਇ/ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵੱਲੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਮਨੋਰੰਜਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੇਵਲ ਕਬਜ਼ਾਈ ਟਾਈਟਲ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੂਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2/ ਮਰਹੂਮ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸ਼ਡਿਊਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਤਰਕ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਆਕਰਸ਼ਕ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰਯ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਅਸਹਿਣਯੋਗ ਹਨ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

26. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ/ਮੁਦਾਇ ਦਾ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 6456 ਦੇ 1993 ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 5201 ਦੇ 2009 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਉਸ ਨੇ ਉਕਤ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਮੁੜ ਜਿਊਂਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 5201 ਦੇ 2009 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅਨਿਵਾਰਿਆ ਤੌਰ ਤੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 5201 ਦੇ 2009 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨਤੀਜਾ ਕਿ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 6456 ਦੇ 1993 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 29.10.2007 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੇਵਲ ਆਰ.ਐਫ.ਏ. ਨੰਬਰ 1996 ਦੇ 2007 ਦੇ ਨਵੇਂ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਹੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਸਮੇਤ ਭੇਜਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ।

27. ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ/ਮੁਦਾਇ ਦਾ ਕੇਸ ਪਿਛਲੇ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਬੇਦਖਲੀ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਾਸ-ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.-1 ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਦਾ ਦਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਲਈ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਿਵੇਂ ਦਾਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਸੱਚਾਈ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸਕੈਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹੋਲਡ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਮੁਦਾਇ / ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਹੈ ਜੋ "ਜਸ ਤੇਰਤੀ" ਦੇ ਸਿਦਾਂਤ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਲਾਤੀਨੀ ਵਿੱਚ 'ਤੀਜੇ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਹੱਕ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਹੈ ਜੋ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੇ ਦਾਵੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਠਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੀਜੇ ਪਾਰਟੀ ਕੋਲ ਦਾਵੇਦਾਰ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੱਕ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਆਰ.ਐਫ.ਵੀ. ਹਿਊਸਟਨ, ਸੈਲਮੰਡ ਉੱਤੇ ਟੋਰਟਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ, (17ਵੀਂ ਐਡੀ.,1977), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵੱਲੋਂ ਅਤਿਕ੍ਰਮਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ 'ਜਸ ਤੀਰਤੀ' ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ, ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਕਿ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ 'ਜਸ ਤੀਰਤੀ' ਦੇ ਸਿਦਾਂਤ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਬਰਕਰਾਰੀ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਰਾਮ ਮਹਾਲੇ (ਮ੍ਰਿਤਕ), ਐਲ.ਆਰ.ਐਸ. ਵੱਲੋਂ ਮਿਸਜ਼ ਸ਼ੋਭਾ ਵੇਂਕਟ ਰਾਓ ਬਨਾਮ6$_{SUPERSCRIPT}$। ਚੁਣੌਤੀਦਾਰ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ, ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਬਰਕਰਾਰੀ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਅਸਹਿਣਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨੈਰ ਸਰਵਿਸ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਰੈਵ. ਫਾਦਰ ਕੇ.ਸੀ. ਅਲੈਕਜੈਂਡਰ & ਓਰਸ.7$_{SUPERSCRIPT}$ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਅਵਧੀ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਿਛਲੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਕੇਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:-

“15. ਅਸੀਂ ਤਰਕ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਪਰ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਕਿ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਅਵਧੀ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਿਛਲੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਕੇਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਖਾਸ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ 'ਤੇ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦੀ ਪਰ ਕੇਵਲ ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਕਿ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਅਨੁਸਾਰ, ਸਿਵਲ ਸੁਭਾਵ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਟਰਾਇਅਬਲ ਹਨ ਸਿਵਾਏ ਉਹਨਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸਪਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਨੁਮਾਨਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਜਿਤ ਹੈ।” 28. ਨੈਰ ਸਰਵਿਸ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿਮਿਟਿਡ ਕੇਸ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਸਤਫਾ ਸਾਹਿਬ ਬਨਾਮ ਸਾਂਥਾ ਪਿੱਲੈ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਮਨਲਿਖਿਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਉਦ੍ਧ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ:-

".....ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਕੱਢੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਬਿਹਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹ "ਕਬਜ਼ਾ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸੀ।"

29. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤੱਥਾਕਥਿਤ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਹਨ।

30. ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਉਪਲਬਧ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਣਾ ਕਰਨ ਤੇ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਥ ਨਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦੂਜੀ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਸਮੇਂ, ਪਿਛਲਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੀ, ਸਹੀ ਮਾਲਕ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਛੱਡ ਕੇ, ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮਾਲਕ ਦੇ ਮਾਨਤਾ ਕਿਰਦਾਰ ਵਿੱਚ ਜਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਮੈਕਸਿਮ 'ਪੋਸੈਸੀਓ ਕੋਂਟਰਾ ਓਮਨੇਸ ਵਾਲੇਟ ਪ੍ਰੇਟਰ ਯੂਰ ਕੁਈ ਜਸ ਸਿਟ ਪੋਸੈਸਸਿਓਨਿਸ' (ਜਿਸ ਕੋਲ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ ਉਹ ਸਾਰਿਆਂ ਖਿਲਾਫ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਦੇ ਜਿਸ ਕੋਲ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ').

31. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤੱਥਾਕਥਿਤ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁਨੇਹਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਅਤੇ ਇਥੋਂ ਦੇ ਜਵਾਬੀ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ।

32. ਹੁਣ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਵਿਚਾਰਾਂਗੇ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਮੂਲ ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਹਨੁਮਾਇਆਹ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਬਦਲੀ ਕਾਰਨ ਨਾਲ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਨਾ-ਜੋੜਨ ਕਾਰਨ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਇਕੱਠੇ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਹਨ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਇਹ ਦਲੀਲਾਂ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਮਧਵਾ ਸੰਘਾ (1900) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 23 ਮੱਦ 179 ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਗਠਨ ਹੈ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਵਿੱਟਲ ਰਾਓ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾ-ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਨਾ-ਜੋੜਨ ਕਾਰਨ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਮਧਵਾ ਸੰਘਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਵਿੱਟਲ ਰਾਓ ਨੇ ਇਥੋਂ ਦੇ ਜਵਾਬੀ ਵਿੱਚ ਐਚ.ਆਰ.ਸੀ ਨੰਬਰ 1002 ਦੇ 1991 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਜਵਾਬੀ ਇੱਥੇ (ਇਥੋਂ ਦਾ ਜਵਾਬੀ) ਸ਼ਡਿਊਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੇ ਇੱਕ

ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੇ ਹੋਰ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਜਵਾਬੀਆਂ ਨੂੰ, ਨਾਮਤ: ਸ੍ਰੀ ਬੀ. ਰਾਮਚੰਦਰ ਰਾਓ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ. ਐਨ. ਮੁਰਲੀਧਰ ਰਾਓ ਨੂੰ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਮੌਤ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਦੀ ਨਾ-ਬਦਲੀ ਕਾਰਨ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਠੀਕ ਹੀ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੂਜਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਹਨੁਮਾਇਆ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੂਲ ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਯਾਨੀ ਹਨੁਮਾਇਆ ਦੀ ਮੌਤ ਉੱਤੇ ਮੂਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2, ਜੋ ਕਿ ਮੂਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹਨ, ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੁਸਥਾਈ ਤੌਰ ਤੇ ਸਾਂਝੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਉੱਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾ ਚੋਣ ਕੀਤਾ ਜੋ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀਯੁਕਤ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਜਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਂਝੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਲਗਨਸ਼ੀਲਤਾ ਨਾਲ ਅਗਾਊ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਸਾਂਝੇ ਹਿੱਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ, ਉਪਰੋਕਤ ਅਪੀਲ ਦਾਖਲ ਕਰਕੇ।

ਇਸ ਸੰਦਰਭਿਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੇ ਫੈਸਲੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹਨ। ਭੁਰੇ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਯਾਸੀਨ ਖਾਨ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੁਆਰਾ ਐਲ.ਆਰ.ਐਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ।

"ਐਲ.ਆਰ.ਐਸ. ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ" ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਲੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦੇ ਉਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਣ ਜੋ ਮੂਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਸਨ। ਭੁਰੇ ਖਾਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 4 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:-

"……ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਯਾਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤ ਸੀ। ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 4 ਅਧੀਨ ਰੱਦ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਹਾਬੀਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਜਾਗੇ ਰਾਮ [(1971) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 265 : ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1971 ਐਸ.ਸੀ. 742] ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸਥਿਤੀ ਹੋਰ ਵੀ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਿੱਥੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਕਾਰਨ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਚੂੰਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ।"

"40. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਲੇਂਟੀਫਾਂ ਨੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਰੈਵੇਨਿਊ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨਾਮਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇਦਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਆਪਣੇ ਪੂਰਵਜ-ਇਨ-ਟਾਈਟਲ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੱਤਾਦਾਰ ਅਤੇ ਖਾਤਾਦਾਰ ਸੀ, ਪਲੇਂਟੀਫਾਂ ਨੇ ਖਾਤਾਦਾਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਾਰਸ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ, ਸਾਰੇ ਪਲੇਂਟੀਫਾਂ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਲੇਂਟੀਫ਼ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਾਇਦਾਦ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੁਸਥਿਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੌਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੌਰਾਨ ਮਰੇ ਪਲੇਂਟੀਫ਼ਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ(ਆਂ) ਦੀ ਗੈਰ-ਬਦਲੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸਮੁੱਚੀ ਅਪੀਲ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਿੱਸੇ ਵਾਲੇ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਵਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦੇ।"

36. ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਤਰਕ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਜਾਇਦਾਦ/ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ

ਮ੍ਰਿਤਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੁਸਥਿਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਸ਼ਾਮਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਬਦਲੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ 3ਜੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮੂਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੰਯੁਕਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਚਾਉਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਟ ਕੀਤੀ। ਦੂਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਉੱਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਇਸ ਕਾ ਦੂਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅੱਗੇ ਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੂਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ, ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਤੀਜੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਸਥਾਪਨਾ ਸਾਰੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ. ਇਸੇ ਕਾਰਨ, ਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਰਾ ਸੀ/ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਫੇਲ ਹੋਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

37. ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਨਾ ਜੋੜੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਖਰਾਬ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਸ੍ਰੀ ਹਨੁਮੈਯਾਹ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਕਾਰਨ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ 'ਚ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ D-1 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਮਧਵ ਸੰਘਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਵਿੱਟਲ ਰਾਓ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਕਤ ਦਲੀਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਨਾ ਜੋੜੇ ਜਾਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਖੁਦ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਵਾਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ D-2 ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਦਲੀਲ ਵੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਿਰਫ ਇਸ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਇਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕੇਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਰਟੀ/ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਨਾ ਜੋੜੇ ਜਾਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਨਾ ਜੋੜੇ ਜਾਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

38. ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਹੇਠਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਂ ਸਾਰਣੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਜੋ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੱਤਰ ਡੀ-2 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ, ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਬਿਹਤਰ ਦਾਅਵਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਹ ਖੋਜ ਕਿ ਉਚਿਤ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਬੂਤ ਦਾ ਅੰਬਾਰ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਹੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ। ਡੁੱਗੀ ਵੀਰਾ ਵੇਂਕਟ ਗੋਪਾਲ ਸਤਿਆਨਾਰਾਇਣਾ ਬਨਾਮ ਸਕਾਲਾ ਵੀਰਾ ਰਾਘਵਾਇਆ ਅਤੇ ਅਨ੍ਹ. ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟਿੱਪਣੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਡੁੱਗੀ ਵੀਰਾ ਵੇਂਕਟ ਗੋਪਾਲ ਸਤਿਆਨਾਰਾਇਣਾ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਹਸਮਤ ਰਾਏ ਅਤੇ ਅਨ੍ਹ. (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਰੋਕਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, 'ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨਾਲ ਆਦਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹਾਂ।' ਹੋਰ, ਇਹ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਬਨਾਮ ਇਬਰਾਹਿਮ ਉੱਦੀਨ ਅਤੇ ਅਨ੍ਹ. ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 85.6 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਵੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

“85.6. ਅਦਾਲਤ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਰਟੀ ਉਹਨਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ/ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜੋ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਨਹੀਂ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ, ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਤੱਥ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ, ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁੱਦਾ ਫਰੇਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ।”

39. ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕੋਈ ਹਿਚਕਿਚਾਹਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪਰਿਆਪਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਉਚਿਤ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਹੇਠਾਂ ਨੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-5 ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ 'ਬੀ' ਸਮਾਂ ਸਾਰਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਬੇਦਖਲੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਹੜੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖ ਸਕੇ।

40. ਉਪਰੋਕਤ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਲੱਭਣ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਕ□ਤੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸਪੱਸਟ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਅਤਾ ਹੈ ਜੋ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 136 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਬਾਧਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਕਾਰਣਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨਪੂਰਵਕ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਇੱਥੇ ਦਾ ਜਵਾਬੀ/ਮੁਦਾਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸ਼ਿਡਿਊਲ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਮੁੜ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤਿਰਿਕਤ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨਪੂਰਵਕ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਢੇਰ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੇਵਲ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਤੀਜੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਮਗਰੀਆਂ ਦੇ ਸਹੀ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

41. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦੇ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੂਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਗਜ਼ਿਬਿਟ ਡੀ-2 ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਇੱਥੇ ਦੇ ਜਵਾਬੀ/ਮੁਦਾਈ ਲਈ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਹੱਕ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਤੀਜਤਨ, ਇਹ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਖਰਚੇ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਨਿਧੀ ਜੈਨ
(ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ : ਰਾਖੀ, ਐਲ.ਸੀ.ਆਰ.ਏ.)

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate